

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **G., a. s.**, B.B., IČO: X., zast. JUDr. D.S., advokátom so sídlom Š.B. proti žalovanému: **R.A.**, nar. X., bytom štvrť S.G., zast. JUDr. S.P., advokátkou so sídlom Ž.B., o **zaplatenie 6 252,25 eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde v Galante pod sp. zn. 12Cb 165/2008, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28. septembra 2010, č. k. 21 Cob/51/2010-169, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy dovolacieho konania vo výške 269,27 eur.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd v Galante rozsudkom z 8. septembra 2009, č. k. 12Cb 165/2008-127 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6 252,25 eur s 15% úrokom z omeškania od 25. septembra 2005 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1 404,22 eur. Súčasne žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za odpor vo výške 375 eur.

Krajský súd v Trnave rozhodol o odvolaní žalovaného tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa rozsudkom z 28. septembra 2010, č. k. 21 Cob 51/2010-169 potvrdil, žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 259,41 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že v konaní uplatnená finančná čiastka pozostáva z položiek tak, ako boli konkretizované v písomnom podaní žalobcu z 15. júla 2009, doručenom prvostupňovému súdu 17. júla 2009. Obrana žalovaného v odvolacom konaní, rovnako ako pred súdom prvého stupňa, spočívala v tvrdení, že prvostupňový súd mal aplikovať v danej veci článok IX. bod 9 VZP. S jeho tvrdeniami v tomto smere a súvisiacimi dôkazmi sa čiastočne vysporiadal už súd prvého stupňa, a to predovšetkým v tom, že na predmetnú vec správne aplikoval článok IX. bod 7 VZP, ktorý hovorí o tom, že ukončenie leasingovej zmluvy výpoveďou zo strany spoločnosti v prípade nevrátenia predmetu leasingu nezbavuje užívateľa povinnosti uhradiť spoločnosti všetky nezaplatené leasingové splátky za dobu, po ktorú trvala platnosť leasingovej zmluvy, ako aj úroky z omeškania a zmluvné pokuty. Navyše je potrebné konštatovať, že žalovaný porušil aj článok IX. bod 9 VZP, ktorý súd prvého stupňa v odvolaní napadnutom rozhodnutí neuvádzal a ktorý porušil v tom, že žalovaný neplatil dohodnuté leasingové splátky podľa splátkového kalendára až do dňa, kedy bolo spoločnosti doručené uznesenie vydané príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní o tom, že nie je možné viesť stíhanie proti neznámej osobe. Sám žalovaný nespochybňoval, že splátky platil len do odcudzenia vozidla, z čoho je zrejmé, že táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi ani sporná.

Žalovaný v období odo dňa 8. októbra 2005 do 22. novembra 2005 neuhradil žalobcovi ani jednu pravidelnú mesačnú splátku, čím došlo k porušeniu ustanovenia článku IX. bod 9 VZP, a teda žalobca bol oprávnený ukončiť zmluvu predčasne z dôvodu neuhradenia pravidelných splátok. Navyše odvolacím súdom bolo zistené, že poisťovňa, týkajúca sa odcudzenia predmetu leasingu, bola poisťovňou G., a. s. zlikvidovaná bez poukázania náhrady na poistné plnenie.

Žalovaný neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a jeho obranu odvolací súd posúdil ako účelovú a nedôvodnú.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní a ich náhradu priznal úspešnému účastníkovi - žalobcovi.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný a navrhol, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho súdu tak, že žalobu žalobcu zamietne a zaviazže žalobcu zaplatiť žalovanému trovy konania z týchto dôvodov:

Žalovaný postupoval pri plnení uzatvorenej leasingovej zmluvy v dobrej viere, že ak mu bol predmet leasingu odcudzený, ktorý bol zároveň poistený, poisťovňa nahradí žalobcovi vzniknutú škodu, a preto prestal odo dňa krádeže predmetu leasingu platiť leasingové splátky. Žalobcovi oznámil, ako aj zmluvnej poisťovni, že došlo ku krádeži predmetu leasingu a neskôr aj doručil rozhodnutie policajného orgánu o tom, že páchatel'a krádeže sa nepodarilo nájsť. Žalovaný nebol splnomocnený uplatňovať voči poisťovni nároky vlastníka vozidla. Preto je v rozpore s dobrými mravmi, ak žalobca svoj zmluvný nárok na poistné plnenie voči poisťovni nevyužil a snaží sa v súdnom konaní zhojiť na ťarchu žalovaného. Žalovaný ďalej rozobral leasingovú zmluvu, jej nevyváženosť, ako aj ukončenia leasingovej zmluvy.

Žalobca sa písomne vyjadril k dovolaniu žalovaného a navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol a zaviazal ho na náhradu trov dovolacieho konania.

Podľa článku VIII bod 4.4 VOP mal žalovaný jednat' s poisťovňou sám, keďže práve žalovaný bol osobou, ktorá mala najlepšie informácie ohľadne vzniku poistnej udalosti. V zmysle VIII bod 4.3 VOP v spojení s bodom 2.5 VOP totožného článku vyplýva, že na poistné plnenie má nárok práve žalovaný, pričom táto pohľadávka je len založená v prospech žalobcu.

Preto žalovaný mal byť aktívny pri vyplatení poistného plnenia. Žalobca je názoru, že dovolanie žalovaného je nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O. s. p./ po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote v zmysle ust. § 240 ods. 1 O. s. p. a má náležitosti vyžadované ustanovením § 241 ods. 1 O. s. p., skúmal, či v predmetnej veci je dovolanie prípustné.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa ust. § 238 O. s. p. dovolanie je prípustné podľa ods. 1, 2 a 3. V danej veci však prípustnosť dovolania nie je daná, keďže rozsudkom odvolacieho súdu nebol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, rozhodnutie odvolacieho súdu sa neodchýlilo od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je založená na princípe univerzality, čo znamená, že dovolaním možno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu vtedy, ak trpí niektorou vadou vymenovanou v písm. a/ až g/ § 237 O. s. p.

K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p., prihliada odvolací súd nielen na námietku dovolateľa, ale aj z úradnej povinnosti zisťuje jej existenciu bez zreteľa na to, či dovolateľ existenciu vady tvrdil alebo netvrdil. Výpočet väd, pre ktoré možno podať dovolanie, je v ustanovení § 237 O. s. p. uvedený taxatívne.

Dovolací súd preto skúmal, či v konaní na odvolacom súde nedošlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p. a dospel k záveru, že konanie na odvolacom súde a ani rozhodnutie odvolacieho súdu netrpí vadou uvedenou pod písm. a/ až g/ v § 237 O. s. p. V predmetnej veci sa rozhodlo vo veci, ktorá patrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, mal spôsobilosť byť účastníkom konania a mal aj procesnú spôsobilosť. V prejednávanej veci sa už prv nerozhodlo a ani v tej istej veci sa už prv nezačalo konanie. Konanie začalo na návrh a účastníkovi konania - dovolateľovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Vo veci rozhodoval nevylúčený sudca a súd nebol nesprávne obsadený.

Keďže dovolací súd dospel k názoru, že v predmetnej veci nie je dovolanie prípustné, dovolanie žalovaného podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu priznal úspešnému účastníkovi dovolacieho konania, t. j. žalobcovi, a to vo výške 269,27 eur. Trovy dovolacieho konania pozostávajú z náhrady trov vzniknutých žalobcovi jeho právnym zastúpením za 1 úkon právnej pomoci /vyjadrenie sa k dovolaniu/ á 210,81 eur + 20% DPH, t. j. 261,86 + režijný paušál á 7,41 eur.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Darina Ličková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová